

Volt egyszer egy Hungapig

1969-ben kerültem gyakornokként a Herceghalomi Kísérleti Gazdaságba. Pont jókor! Hamarosan felépült az ún. „Lohmann-telep”, soha nem látott modern technológiával. Itt indult meg az „ÁHIB” sertés tenyésztése, melyhez olyan, addig nem ismert fajtákat importáltak, mint a hampshire és a pietrain, de ezeken kívül nagyfehér, és lapály fajtákat is, különböző országokból.

A tenyésztői munka a német Lohmann céggel közösen folyt, itthoni vezetője a drága emlékű Csire Lajos, az Állattenyésztési Kutatóintézet sertéstenyésztési Osztályának vezetője volt.

A hibrid hamarosan elkészült, azóta is találkozni vele sertéstelepeinken, de a forgalmazók, a „gazdák” változtak.

Az utóbbi évtizedekben a Hungapig Kft. forgalmazta a hibridet, akik e mellett minden mással is foglalkoztak ami a sertéságazatban kell.

A tenyészállat eladás az utóbbi években szinte csak kanok értékesítésére szorítkozott, kocasüldőt szinte senki sem vett. Ez utóbbinak számos oka volt, elsősorban a szisztematikus, átgondolt tenyésztői munka hiánya.

Érthetőbben: a telepek saját előállítású kocasüldői szinte semmiben nem különböztek a tenyésztő szervezet nagyon drágán kínált kocasüldőinél. Ennek oka, hogy az ún. „törzstelepeken” a kocasüldők szelekciójának egyetlen szempontja a hátszalonna vastagság volt.

A Hungapig Kft. vesztét elsősorban nem ez okozta, hiszen a tenyészanyag-forgalmazás melletti

egyéb tevékenységek (takarmány, technológia forgalmazás) még életben tarthatták volna a céget. A csődbe jutást végül is egy olyan tevékenység okozta, mely már abszolút nem illett a cég profiljába. De térjünk vissza a tenyésztéshez. A Hungapig és vele együtt a magyar sertéstenyésztők a nagyarányú tenyészanyag-importot tartják a legnagyobb ellenségnek. Sokat hangoztatott szlogenjük: a magyar sertés is van olyan jó, mint a külföldiek! Ugyanakkor a sertéstartóknak más a véleményük, hiszen egyre többen importálnak tenyészsertéseket, s ezek az importáltak beváltják azt, amit tenyésztők ígérnek: kiváló szaporaság, gyarapodás, fajlagos takarmány-felhasználás, stb.

Tudomásul kell vennünk, hogy a világ sertéstenyésztése az elmúlt évtizedekben óriási fejlődésen ment át, s ezzel a fejlődéssel, mi nem tartottuk a lépést. Így pl. a genom szelekció a meghatározó hibrid előállító cégeknél már bevett gyakorlat, itthon még nem is nagyon hallottak róla.

Annak idején nagy csinnadrattával épült fel Gödöllőn a Mezőgazdasági Biotechnológiai Kutató Központ, mely a mai napig működik, de inkább csak laborállatokkal kísérletezik. Lehet, hogy a sertésre koncentrálo foglalatosság – bár kétségtelenül „macerásabb”- nagyobb gazdasági hasznot hozott volna?!

WEKERLE LÁSZLÓ